

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ سوره تي الشعراء

بِسْمِ به ناوی الله خدا الرَّحْمَنُ ئهوپهريبه بهزهبي و ميهره بان (ناويكي پيرۆزي خودايه) الرَّحِيمُ ئهوپهري بهخشنده (ناويكي پيرۆزي خودايه)

طسّم طا سين ميم (۱) تِلْكَ ئهوه ءَايَتٌ چهندهها بهلگه و نيشانهي گهورهى الْكِتَابِ كيتابي الْمُبِينِ رۆن و ديار ه (۲)

لَعَلَّكَ لهوانهيه توّ بُخِعَ لهناوبهري - نَفْسَكَ خۆت (بي) اَلَا يَكُونُوا كه ئهوان- مُؤْمِنِينَ برودار (-نهبن) (۳) اِنْ ئهگهر

نَسَأُ بمانهوي نَزَلَ دادهبهزيين عَلَيهِمْ بهسهريندا مِّنْ له السَّمَاءِ ئاسمان هوه ءَايَةٌ ئايهتيك (موعجزهيهك) فَظَلَّتْ جا دهمني

أَعْنَتُهُمْ مله كانيان لَهَا لَو وى خُضِعِينَ ملهچ ماو (۴) وَمَا - يَأْتِيهِمْ بۆيان (نا) يَتَّ مِنْ (هيچ) ذِكْرٌ يادخهروهيهك مِّنْ له

الرَّحْمَنُ ئهوپهريبه بهزهبي و ميهره بان (ناويكي پيرۆزي خودايه) مُحَدَّثٌ نوئ و تازه اِلَّا ئيلا كَانُوا ئهوان (ئهوكات) عَنْهُ -

مُعْرِضِينَ پشتيان (-تي) كردوه (۵) فَقَدْ ئهوه بهدئنيابي كَذَّبُوا بهدروياندا و باوهريان نهكرد فَسَيَّأْتِيهِمْ جا لهو زوانه بۆيان ديت

أَنْبِئُوا ههوالي گهورهى مَا كَانُوا ئهوهي پيشان بِهِ - يَسْتَهْزِئُونَ گهمه و گالتهيان دهكرد (-يئي) (۶) أَوْ ئايا لَمْ يَرَوْا نهيارواني

إِلَى بۆ الْأَرْضِ زهوى كَمْ چند اُنْتَبَأَ مان رواند فِيهَا تاييدا مِّنْ له كُلِّ ههموو زَوْجِ جوړيكي كَرِيمٍ بهبيت و فهپ (۷)

إِنْ بهدئنيابي فِي له ذَلِكَ ئهويان (ههيه) لَآيَةٌ نيشانهيهكي زور گهوره و مهزن وَمَا و- كَان -- أَكْثَرُهُمْ زوربهيان

مُؤْمِنِينَ برودا (-نه--بوون) (۸) وَإِنَّ و بهدئنيابي رَبِّكَ پهروهردیگارت لَّهُو ههرخوی

الْعَزِيزُ ئهوپهري دهسهلاتداری بالادهستی (ناويكي خودای پيرۆزه) الرَّحِيمُ ئهوپهريبه بهزهبي و بهخشنده يه (۹)

وَإِذْ (باس بکه) کاتي که نَادَى - رَبُّكَ پهروهردیگارت مُوسَى (پيغه مبهري) موسا ي (-بانگکرد) أَنْ كهوا اَنْتَ برؤلای

الْقَوْمِ خه لک و قهومه الظَّالِمِينَ سته مکاره که (۱۰) قَوْمٌ قهومی فِرْعَوْنُ فيرعهون اَلَا يَتَّقُونَ ئهري لهخودا ناترسن و خو ناپاريزن

(۱۱) قَالَ (موسا) گوئي رَبِّ پهروهردیگارت اِنِّي من بهراستی أَخَافُ ئهترسم أَنْ كه يَكْذِبُونَ باوهرم پينه کهن و بهدرؤم دانين

(۱۲) وَيُضِيقُ وَ - صَدْرِي سینگم (-تهنگ دهی) وَلَا يَنْطَلِقُ وَ - لِسَانِي زمانم (-ناگه‌ری) فَأَرْسِلْ جا بنیره إِلَى بُو

هَرُونَ هارون (۱۳) وَلَهُمْ وَ هه‌یانه عَلِيَّ له‌سه‌رم (توله‌ی) ذَنْبٌ گونا‌هیک فَأَخَافْ جا ئه‌ترسم أَنْ که يَقْتُلُونَ من بکوژن

(۱۴) قَالَ گوئی كَلَّا نه‌خیر فَادْهَبَا ده‌برون بِأَيَّتِنَا به‌ثایات و موع‌ج‌یزاته‌کانمان إِنَّا دَلْنِيَابَن ئَیْمَهْ مَعَكُمْ له‌گه‌ل ئَیْوه

مُسْتَمْعُونَ گوئیگین (۱۵) فَاتِيَا جا برؤنه‌لای فِرْعَوْنَ فیرعه‌ون فَقُولَا جا بَلِّين إِنَّا دَلْنِيَابَه ئَیْمَهْ رَسُولُ په‌یامبه‌ری

رَبِّ په‌روه‌ردیگار و خاوه‌نی الْعَالَمِينَ جیهانیان ين (۱۶) أَنْ که أَرْسِلْ بنیره مَعَنَا له‌گه‌ل‌مان بَنِي رِؤْلَه و هُوزی

إِسْرَئِيلَ پیغه‌مبه‌ر یه‌عقوب (جوله‌که‌کان) (۱۷) قَالَ گوئی أَلَمْ نُرَبِّكَ ئه‌ی به‌خیومان نه‌کردی فِينَا له‌ناومان

وَلِيدًا منائیکی له‌دایکبوو وَلَبَّيْتُ ومايته‌وه فِينَا له‌ناومان مِنْ له عُمَرُكَ ته‌مه‌نت سِنِينَ چه‌ندان سَال (۱۸) وَفَعَلْتُ وَ -

فَعَلْتَكْ که‌تنه‌که‌ت (-کرد) أَتَيْتِي ئه‌وه‌ی فَعَلْتُ کردت وَأَنْتِ وَ تَوَّ - مِنْ له الْكَافِرِينَ کافر و بیئه‌مه‌که‌کان (-بووی) (۱۹)

قَالَ گوئی فَعَلْتَهَا - إِذَا ئِ (-وامکرد) وَأَنَا کاتِ مِنْ - مِنْ له الضَّالِّينَ گومراو و سه‌رل‌یشیواوان (-بووم) (۲۰)

فَقَرَّرْتُ جا رامکرد مِنْكُمْ له‌نگو لَمَّا کاتِ خِفْتُكُمْ ترسام له‌نگو فَوَهَبْ جا به‌خشی لِي پَیْم رَبِّي په‌روه‌ردیگارم حُكْمًا حوکم

وَجَعَلَنِي وَ منی کرده (یه‌ک) مِنْ له الْمُرْسَلِينَ ئیردراو و په‌یامبه‌ره‌کان (۲۱) وَتِلْكَ وَ ئه‌وه نِعْمَةً ناز و نیعمه‌ته‌؟!!

مُنْهَا تَوَّ ده‌یکه‌پته‌منه‌ت عَلِيَّ له‌سه‌رم أَنْ که‌وا عِبَدْتُ - بَنِي رِؤْلَه و هُوزی

إِسْرَئِيلَ پیغه‌مبه‌ر یه‌عقوب ت (-کردوه به‌بنده و خزمه‌تکار) (۲۲) قَالَ - فِرْعَوْنَ فیرعه‌ون (-گوئی) وَمَا جا چییه

رَبِّ په‌روه‌ردیگار و خاوه‌نی الْعَالَمِينَ جیهانیان؟ (۲۳) قَالَ گوئی رَبِّ په‌روه‌ردیگار و خاوه‌نی أَلْسَمُوتْ ئاسمانه‌کان

وَالْأَرْضَ وَ زه‌وی ه وَمَا وَ ئه‌وه‌ی بَيْنَهُمَا له‌نیوانیانه إِنْ ته‌گه‌ر كُنْتُمْ ئَیْوه - مُوقِنِينَ بر‌اوی ته‌واو تان (-بووبیت) (۲۴)

قَالَ گوئی لَنْ به‌وه‌ی حَوْلَهُ دهوروبه‌ری أَلَا تَسْتَمْعُونَ ئه‌ری گوئی‌ناگرن (۲۵) قَالَ گوئی رَبُّكُمْ په‌روه‌ردیگارتانه

وَرَبِّ وَ په‌روه‌ردگاری ءَابَائِكُمْ باب و باپیرانی الْأَوَّلِينَ پی‌شینه‌کان ه (۲۶) قَالَ گوئی إِنْ به‌د‌ل‌نیایی رَسُولُكُمْ پی‌گه‌مبه‌ره‌که‌تان

الَّذِي تَهُوَى أُرْسِلْ نَارِدَاوَه إِلَيْكُمْ بُوْتَان لَمَجْنُونٌ هەر شَيْتَه (٢٧) قَالَ گوئی رَبِّ پەرورەردیگار وخواهونی

الْمَشْرِقِ رُؤْهَاتِ وَالْمَغْرِبِ وَ رُؤْزَاوَا وَمَا وَ تَهُوَى يَنْهَمَا لَه نِیوانیانَه إِنْ ئەگەر كُنْتُمْ ئیوه- تَعْقِلُونْ تیگەیشتوو (-بووبن)

(٢٨) قَالَ گوئی لَنْ بەدُنْیایی ئەگەر اتَّخَذْتَ دابنئی إِلْهًا پەرستراویک غَیْرِي جگەلەمن لَا جَعَلَنَّكَ تَهُوَه بەدُنْیایی دەبیته

مِنْ یه کئی له الْمَسْجُونِينَ زیندانکراوهکان (٢٩) قَالَ گوئی أَوْلَوْ باشەئەگەر جِئْتُكَ بُوْت یینم بِشَيٍّ شتیکی

مُیِّنْ روون و دیار کەر (٣٠) قَالَ گوئی فَأَتِ دەبیته بِهِ تەوشتهی إِنْ ئەگەر كُنْتَ تۆ- مِنْ له

الْصَّادِقِينَ راسنگۆکان (-بووی) (٣١) فَأَلْقَى ئیتر هەلیدا عَصَاهُ گۆپالەکهی فَإِذَا جا دەستبەجئِ هِيَ ئەو (بووه)

تُعَبَّانْ تیره ماریکی مُیِّنْ دیار و ئاشکرا (٣٢) وَنَزَعَ و دەریهینا يَدُهُ دەستی فَإِذَا ویه کسەر- هِيَ ئەو يَصْأَاءُ سپی (-دیاریوو)

لِلنَّظِيرِينَ بُو تەماشاکەرەن (٣٣) قَالَ گوئی لِلْمَلَأِ بە سەرەگەرەکانی حَوْلَهُ دەرورەری إِنْ بەدُنْیایی هَذَا ئەوه

لَسِحْرِ هەر سحرپاز و جادووگەرێکی عَلِيمٌ تەواو زانا و ئاگادار ه (٣٤) يُرِيدُ دەیهوێت أَنْ كه يُخْرِجُكُمْ دەرئانبیئیی مِّنْ له

أَرْضِكُمْ خاکی خۆتان بِسِحْرِهِ بە سحر و جادووی فَأَذَا جا چی تَأْمُرُونَ فەرمان دەکەن (٣٥) قَالُوا گوئیان

أَرْجِهْ مۆلەتی بدە (بەخۆی) وَأَخَاهُ و براکە ی وَأَبْعَثْ و بنێرە فِي له ، لەناو الْمَدَائِنِ شارەکان حُشْرِينَ (خەلکی) کۆبکەنەوه

(٣٦) يَأْتُوكْ بُوْت بهینن بِكُلِّ بە هەموو سَحَّارٍ سحرپاز و جادووگەرێکی زۆر شارەزا ی عَلِيمٌ تەواو زانا (٣٧) جَمِيعَ جا -

السَّحَرَةَ جادووگەرەکان (-کۆکرانەوه) لَمِيقَتْ لۆجی و کاتی يَوْمٍ پۆژێکی مَعْلُومٌ زانراوی دیاریکراو (٣٨) وَقِيلَ و گوئرا

لِلنَّاسِ بە خەلک هَلْ ئایا أَنْتُمْ ئیوه مُجْتَمِعُونَ کۆدەبنەوه (٣٩) لَعَلَّنَا بە لکو ئیمه نَبِّعْ دەکەوینە دوا ی

السَّحَرَةَ سحرپازەکان إِنْ ئەگەر كَانُوا ئەوان- هُم خۆیان الْغَلِيْنِ ژال و سەرکەوتوو (-بوون) (٤٠) فَلَمَّا جا کاتی جَاءَ -

السَّحَرَةَ جادووگەرەکان (-هاتن) قَالُوا گوئیان لِفِرْعَوْنَ بە فیرعەون أَئِنَّ ئەری بە راستی لَنَا بُو ئیمه (هەیه)

لَأَجْرًا پاداشت و دەستحەقی إِنْ ئەگەر كُنَّا - نَحْنُ ئیمه الْغَلِيْنِ سەرکەوتوو (-بووین) (٤١) قَالَ گوئی نَعَمْ بە ئی وَإِنِّكُمْ -

إِذَا كِهَوَابَيْت (-به دنیای نیوه) لَّن ههر له الْمُقَرَّبِينَ نزیککراوه کان ن (٤٢) قَالَ - لَّهْم پییانی (-گووت) مُوسَىٰ موسا

أَلْقُوا هه لبدن مآ ئه وهی اَنْتُمْ ئیوه مُلْقُون هه لیده دهن (٤٣) فَأَلْقُوا جا هه لیاندا جِبَاهُهم گوریسه کانیاں

وَعَصِيهم و داره کانیاں وَقَالُوا وگوئیان بَعْرَة سویند به عیزهت و بالادهستی فِرْعَوْن فیرعهون اِنَّا به دنیای لَنَحْن ههر ئیمه

الْغُلَبُون سه رکه وتووین (٤٤) فَأَلْقَى ئینجا - مُوسَىٰ موسا عَصَاه داره که ی (-هه لدا) فَاِذَا ئیتر یه کسه ر هِی ئه و

تَلَقَّف خیرا لولیدا و قوتیدا مَا یَأْفِكُون ئه وهی ئه وان به درؤ هه لیانده به ست (٤٥) فَأَلْقَى جا که وتن السَّحَرَة جادوگره کان

سُجِّدِينَ به سوژده بردنه وه (٤٦) قَالُوا گوئیان ءَامَنَّا برومان هیئا رَبَّ به پهروه ردگاری اَلْعَلَمِین جیهانیان (٤٧)

رَبَّ پهروه ردیگار و خاوهی مُوسَىٰ موسا وَهَرُون و هاروون (٤٨) قَالَ گوئی ءَامَنْتُم ئیوه پرواتان هیئا وه لَه ر له

قَبْل پِیش ئه وهی اَنْ که ءَاذَن رِیگاو ئیزن بدهم لَكُم پِیتان اِنَّهٗ به راستی ئه وه لَكَبِیرُكُمْ ههر گه وره که تانه اَلَّذِی ئه وهی

عَلَّیْكُمْ فِیری ئیوهی کردوه السَّحَر سِیحر و جادوو فَلَسَوْف به دنیای پاشان تَعْلَمُون ده زانن (چیتان لیده که م) لَا قُطْعَن ههر ده بریم

اَیْدِیْكُمْ دهسته کانتان وَاَرْجُلُكُمْ و قاچه کانتان مِّن له خِلْف جیا وَلَا تُصَلِّبُكُمْ و ههر له خاچتان ددهم اَجْمَعِین گشتتان

(٤٩) قَالُوا گوئیان لَا ضَیْر هیچ زهره ر نیه (بیباکین) اِنَّا بیگومان ئیمه اِلَى بؤ ، بؤلای رَبَّنَا پهروه ردیگارمان

مُنْقَلِبُون ده گه رپینه وه (٥٠) اِنَّا ئیمه به راستی نَطْمَع چه زده که ین اَنْ که یَغْفِر به خشی و ببووری لَنَا بؤ ئیمه

رَبَّنَا پهروه ردیگارمان خَطِیئًا له تاوان و گونا هه کانمان اَنْ (به وهی) که کُفَّا ئیمه - اَوَّل یه که م ی الْمُؤْمِنِین پرواداره کان (-بووین)

(٥١) وَاَوْحِیْنَا و سروش و نیگامانکرد اِلَى بؤ مُوسَىٰ (پیغه مبه ر) موسا اَنْ که اَسْر - بِعِبَادِی به نده کانم (-وه ری بئخه)

اِنَّكُمْ دنیابن ئیوه مُتَّبِعُون دواتان که وتراوه (٥٢) فَأَرْسَل جا - فِرْعَوْن فیرعهون (-هه ناردی) فِی بؤناو اَلْمَدَائِن شاره کان

حُسْرِین کۆکه رانیک (٥٣) اِنَّ که به راستی هُوَلَاءِ ئه وان یه ی لِسْرِ ذِمَّة کۆمه لیک به رماوهی بی به های قَلِيلُون که من (٥٤)

وَإِنَّهم و به راستی ئه وان لَنَا بؤ ئیمه لَغَايْظُون ههر رق له دن (٥٥) وَإِنَّا و بیگومان ئیمه بَجِیع ههر کۆمه لیک

حُذِرُونَ وريای ئاماده باشين (٥٦) فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِّنْ جَنَّتِ باخ و بههشتان وَعِیُونَ و چهندهها کانيواني

(٥٧) وَكُنُوزَ و جورهها گهنجینه وَمَقَامَ و جی و رییه کی كَرِيمَ چاک و پر فەر (٥٨) كَذَلِكْ ئاوا

وَأَوْرَثَهَا و کردمانه میراتی بَنِي پۆله و هۆزی إِسْرَئِيلَ پښغه مبهړ یه عقووب (جوله که کان) (٥٩)

فَاتَّبَعُوهُمْ ئیتر نه وان دوايان که وتن مُشْرِقِينَ له گهل رۆژه لاتن (٦٠) فَلَمَّا جَا كَاتِي تَرَاءَ یه کتريان بينی اَجْمَعَانَ هه ردوو کۆمه ل

قَالَ - أَصْحَبُ هاوهل و ره فیکانی مُوسَى (پښغه مبهړ) موسا (-گوتیان) إِنَّا به دننیای ، به راستی ئیمه لَمَذْرُكُونَ پښگه یشتراوین

(٦١) قَالَ گوئی كَلَّا نه خیر إِنَّ دننیابن مَعِيَ - رَبِّي په روه ردیگارم (-له گه لمدایه) سَيِّدِينَ له وهولا رښموونیم ده کات

(٦٢) فَأَوْحَيْنَا جَا سروشمانکرد إِلَى بُو مُوسَى (پښغه مبهړ) موسا أَنْ كهوا أَضْرِبَ لیده بَعَصَاك به دار و گۆچانه که ت له

الْبَحْرِ ده ریا فَاَنْفَلَقْ جَا شق بوو فَكَانَ ئیتر- كُلَّ هه ریه ک له فِرْقٍ لایه کان (-بووه شتی) كَالطُّودِ وه ک چیا یه کی

الْعَظِيمِ شکۆداری گه وړه (٦٣) وَأَزَلَّيْنَا و نیکمانکرده وه ثُمَّ پاشان الْآخِرِينَ نه وان یتر (٦٤) وَأَنْجَيْنَا و ده ربازمانکرد

مُوسَى مووسا وَمَنْ و نه وهی مَعَهُ له گه لی بوو أَجْمَعِينَ گشتیان (٦٥) ثُمَّ پاشان أَغْرَقْنَا ژیر ئاوومانخستن و خنکاندمان

الْآخِرِينَ نه وان یتر (٦٦) إِنَّ به دننیای فِي له ذَلِكَ نه ویان (هه یه) لَآيَةً نیشانه یه کی زور گه وری وَمَا و- كَان --

أَكْثَرَهُمْ زۆریه یان مُؤْمِنِينَ برودار (-نه--بوون) (٦٧) وَإِنَّ و به دننیای رَبَّكَ په روه ردیگارت هُوَ هه رخوی

الْعَزِيزِ نه و په پری ده سه لاتداری بالادهستی (ناویکی خودای پیروژه) الرَّحِيمِ نه و په پری به زه یی و به خشنده یه (٦٨) وَأَتْلُ و بخوینه وه

عَلَيْهِمْ به سه ریان ، بُو سه ریان ، له سه ریان نَبَأَ گرنکه هه والی اِبْرَاهِيمَ (پښغه مبهړ) ئیبراهیم (٦٩) إِذْ كه قَالَ گوئی لِأَيِّهِ به باوکی

وَقَوْمِهِ و قه و مه که ی مَا تَعْبُدُونَ ئیوه چی ده په رستن؟ (٧٠) قَالُوا گوتیان نَعْبُدُ ده په رستین أَصْنَامًا په یکه ر و بتانیک

فَنظَلَ ئیتر ده مینین هَا لَوِیَان عَكِفِينَ گۆشه گیر ده بین (٧١) قَالَ گوئی هَلْ ئایا يَسْمَعُونَكُمْ نه وان ئیوه ده بیستن إِذْ كه

تَدْعُونَ هاواریان لیده که ن و ده یان په رستن (٧٢) أَوْ یان يَنْفَعُونَكُمْ نه وان سودتان پیده گه یه نن أَوْ یان

يَضْرُوبُونَ زهره رتان لیده ده؟ (۷۳) قَالُوا گوتیان بَلْ به لکو وَجَدْنَا - ءَابَاءَنَا باب و باپیرانمان (-بینیوه) كَذَلِكَ ئاوا

يَفْعَلُونَ ده کهن (۷۴) قَالَ گوتی اَفَرَيْتُمْ دهی ئیوه بینو تانه مَا ئه وهی كُنْتُمْ ئیوه پیشان تَعْبُدُونَ ده تانپه رست (۷۵)

أَنْتُمْ ئیوه وءَابَاؤُكُمْ و باب و باپیرانتان أَلَا قَدْ مَوْنُ كَوْنِ كَوْنَه كَانِ (۷۶) فَإِنَّهُمْ ئه وه به دنیایای ئه وان عَدُوٌّ دَوْرْمَن نِ لِي بُوْ مِنْ

إِلَّا جَگَه لَه رَبِّ پهروه ردگاری اَلْعَلْبَيْنِ جیهانیان (۷۷) اَلَّذِي ئه وهی خَلَقَنِي منی خولقاندوه فَهُوَ ئه وه هر ئه و

يَهْدِينِ رېنمونیم ده کات (۷۸) وَالَّذِي وئه وهی هُو هر ئه وه يُطْعِمُنِي خواردن و خوراکم پیده دات وِيسَقِينِ و ئاوم پیده دات

(۷۹) وَإِذَا وئه گهر مَرَضْتُ نه خوْشکه و تم فَهُوَ ئه وه هر ئه و يَشْفِينِ شیفام ده دات و چاکم ده کاته وه (۸۰)

وَالَّذِي وئه وهی يُمَيِّنُنِي من ده مرئیی ثُمَّ پاشان يُحْيِيْنِ زیندووم ده کاته وه (۸۱) وَالَّذِي وئه وهی أَطْمَعُ ته مام وایه اَنْ که

يَغْفِرُ ببه خشی و ببووری لِي بُوْم خَطِيئِي له گونا هم يَوْمَ رَوْزِي اَلَّذِي پاداشت و سزا (۸۳) وَاجْعَلْ ودابئی لِي بُوْ مِنْ

لِسَانِ زمانی صِدْقِ راستی و راستگوئی فِي له اَلْآخِرِينَ دوواییدا (۸۴) وَاجْعَلْنِي و من بکه ره مِنْ (یه کی) له وَرَثَةِ میراتگرانی

جَنَّةٍ به هه شتی اَلنَّعِيمِ ناز و نیعمه ت (۸۵) وَاعْفِرْ و خوْشبه و ببوره لِأَيِّ لَه باوکم إِنَّهُ به دنیایای ئه و کَانَ - مِنْ له

اَلضَّالِّينَ گومراو و سه رلنشیواوان (-بوو) (۸۶) وَلَا تُخْزِنِي و شه رمه زارم مه که يَوْمَ ئه و رَوْزِي يَعْثُوْنَ زیندوو ده کرینه وه

(۸۷) يَوْمَ ئه و رَوْزِي لَا يَنْفَعُ سود نابه خشی مَالٌ هَبِجْ مَالٍ و سامانیک وَلَا بَنُونَ و نه کورپانیش (۸۸) إِلَّا ثِيْلًا

مَنْ ئه و که سه ی اَتَى هاتووه بُو اَللّٰهُ خودا بِقَلْبٍ به دلئیکی سَلِيمِ ساغ و سه لامه ت (۸۹) وَأُزْلِفَتْ و نزیک کرایه وه

اَلْجَنَّةِ به هه شت لِلْمُتَّقِينَ بُو له خوداترس و پارێزکاره کان (۹۰) وَبُرْزَتْ و ده رخا اَلْحَجِّمْ دوزه خ لِلْغَاوِينَ لُو گومرایه کان (۹۱)

وَقِيلَ و گوترا هُمْ پینان اَيْنَ له کوئییه مَا كُنْتُمْ ئه وهی ئیوه پیشان تَعْبُدُونَ ده تانپه رست (۹۲) مِنْ له دُونَ غه یری

اَللّٰهُ خودا هَلْ ئایا يَنْصُرُوْنَكُمْ سه رتان ده خات اَوْ یان يَنْتَصِرُونَ خوْیان سه رده که ون (۹۳) فَكُبْكِبُوا ئیتر فریدرانه سه ریه کتر

فِيْهَا تیایدا هُمْ ئه وان وَالْغَاوُونَ و گومرایه کانیش (۹۴) وَجُنُودٌ و سه ربازه کانی اِبْلِيسَ ئیبلیس اَجْمَعُونَ هه ره هه موویان

(۹۵) قَالُوا گوتیان وَهُمْ له کاتی ئهوان فِیْهَا تیایدا یَخْتَصِمُونَ مشت ومریان دهکرد (۹۶) تَالله بهخودایِ اِنْ هه

مُتَّا ئیمه پیشان- لَفِی بهراستی له ضَلَّل گومراییه کی مُبِین دیار و ئاشکرا (-بووین) (۹۷) اِذْ که نُسَوِّیْکُمْ ئیوهمان یهکسان دهکرد

رَبِّ به پهروهردگاری الْعَالَمِین جیهانیان (۹۸) وَمَا و - اَضَلَّنَا گومرایان(-نه) کردین اِلَّا کهسێ جگه له اَلْمَجْرُمُونَ تاوانبارهکان

(۹۹) فَا جَانِه لَنَا بُو ئیمه مِنْ (کهسێ) له شَفِیعِین تکاکاران (۱۰۰) وَلَا صَدِیقٍ و نههاورپیه کی دلسۆزی

حَمِیم گهرم و گور (۱۰۱) فَلَوْ جَانِه گهر اَنْ بهدنیای - لَنَا بُو ئیمه (-ببیت) کَرَّة گهرا نهوهیه کی تر فَتْکُون ئیتر ئیمه- مِنْ له

اَلْمُؤْمِنِین برودارهکان (-دهبین) (۱۰۲) اِنْ بهدنیای فِی ههیه له ذَلِك ئهویان لَا یَّة نیشانهیه کی زور گهوره و مهزن وَمَا و-

كَان -- اَكْثَرُهُمْ زۆربهیان مُؤْمِنِین برودار(-نه--بوون) (۱۰۳) وَاِنْ و بهدنیای رَبِّک پهروهردیگارت هُو ههرخۆی

اَلْعَزِیز ئهوپهری دهسهلاتداری بالادهست (ناویکی خودای پیرۆزه) اَلرَّحِیم ئهوپهری بهزهیی و بهخشنده (۱۰۴) كَذَّبَتْ -

قَوْم قهومی نُوح (پهغه مبهه) نوح اَلْمُرْسَلِین نێردراو و پهیامبههکان یان (-به درۆ داناو بروایان پینههینان) (۱۰۵) اِذْ کاتی که

قَالَ گوئی لَهُمْ بییان اَخُوهُمْ براکهیان نُوح (پهغه مبهه) نوح اَلْاَتَقُونَ ئه ری لهخودا ناترسن و پارێزکاری ناکهن (۱۰۶)

اِنِّی بهدنیای مِنْ لَكُمْ بۆتان رَسُول پهیامبهریکی اَمِین ئه مین و متمانه دار م (۱۰۷) فَاتَّقُوا بترسن و پارێزکارین له اَلله خودا

وَأَطِيعُونَ و گوێرایه ل بن بۆم (۱۰۸) وَمَا و - اَسْأَلْكُمْ داوا(-نا) کهم عَلَيْهِ لهسه ری مِنْ (هیچ) اَجْرٍ پاداشتی اِنْ -

اَجْرِي پاداشتم (-لهسه ره کهس نیه) اِلَّا جگه عَلٰی لهسه ر رَبّ پهروهردیگار و خاوه نی الْعَالَمِین جیهانیان (۱۰۹)

فَاتَّقُوا بترسن و پارێزکارین له اَلله خودا وَأَطِيعُونَ و گوێرایه ل بن بۆم (۱۱۰) قَالُوا گوتیان اَنْتُمْ ئه ری برواینین؟ لَكَ بۆتۆ

وَاتَّبَعَكَ له کاتی که دواتکه وتوووه اَلْاَرْدَلُونَ نزم و بێ نرخه کان (۱۱۱) قَالَ گوئی وَمَا جاییه عَلِی زانیی مِنْ بِمَا بهوهی

كَانُوا ئهوهی ئهوان پیشان یَعْمَلُونَ دهیانکرد (۱۱۲) اِنْ نیه حِسَابُهُمْ لپیچینهوه و حسابیان اِلَّا (لهسه ره کهسێ) جگه له

عَلٰی لهسه ر رَبِّي پهروهردیگار لَو ئه گهر تَشْعُرُونَ ههست پێکه ن و بزائن (۱۱۳) وَمَا و - اَنَا مِنْ بَطَارِد ده رکه ری

اَلْمُؤْمِنِينَ بَرُوَادَارَه‌كان (-نايم) (۱۱۴) اِنْ - اَنَا من (-هيچتر نيمه) اِلَّا جگه‌له نَذِير ترسینه‌ریک ی مُبِين ديار و ئاشکرا

(۱۱۵) قَالُوا گوتیان لَئِنْ به‌دُنْیایی ئه‌گەر لَمْ - تَنْتَه کۆتایی پێ(-نه) هینی یُنُوح ئه‌ی نوح لَتَكُونَنَّ به‌دُنْیایی تۆ- مِنْ له

اَلْمَرْجُومِينَ به‌ربارانکراوان (-ده‌بیت) (۱۱۶) قَالَ گوئی رَبِّ په‌روه‌دیگار و خاوه‌نی من اِنَّ به‌پاستی قَوْمِي قه‌ومه‌که‌م

كَذَّبُونَ به‌درۆیان دانام و باوه‌ریان نه‌هینا پێم (۱۱۷) فَافْتَحْ خودایه جیاکه‌روهه یَبْنِي نیوان من وَیَنْهَم و نیوانیان

فَتَحًا جیاکردنه‌وه‌ک وَنَجَّيْ و رِزگارم بکه من وَمَنْ و ئه‌وه‌ی مَعِيَ له‌گه‌ل منه مِنْ له اَلْمُؤْمِنِينَ بَرُوَادَارَه‌كان (۱۱۸)

فَأَنْجَيْنَاهُ ئیتیر رِزگارمانکرد وَمَنْ و ئه‌وه‌ی مَعَهُ له‌گه‌لی بوو فِي له‌ناو اَلْفَلَکْ که‌شتی اَلْمَشْحُون باریکراوه‌که (۱۱۹) ثُمَّ پاشان

أَغْرَقْنَا ژێر ئاووومانخستن و خنکاندمان بَعْد دواپی اَلْبَاقِينَ ئه‌وه‌ی مانه‌وه (۱۲۰) اِنْ به‌دُنْیایی فِي هه‌یه له ذَلِك ئه‌ویان

لَايَةً نِیشانه‌یه‌کی زۆر گه‌وره و مه‌زن وَمَا و- کَانَ -- اَکْثَرُهُمْ زۆربه‌یان مُؤْمِنِينَ بَرُوَادار (-نه--بوون) (۱۲۱) وَاِنْ و به‌دُنْیایی

رَبِّكَ په‌روه‌دیگارت هُو هه‌رخۆی اَلْعَزِيز ئه‌وپه‌ری ده‌سه‌لاتداری باڵاده‌ستی (ناویکی خودای پێرژه)

اَلرَّحِيم ئه‌وپه‌ریبه‌ به‌زه‌یی و به‌خشنده‌یه (۱۲۲) كَذَّبَتْ - عَاد هۆزی عاد (-به‌درۆیان داناو برۆیان نه‌هینا به)

اَلْمُرْسَلِينَ نێردراو و په‌یامبه‌ره‌كان (۱۲۳) اِذْ کاتی که قَالَ گوئی لَهُمْ پێیان اَخُوهُمْ براکه‌یان هُو د هود

اَلَا تَتَّقُونَ ئه‌رێ له‌خودا ناترسن و پارێزکاری ناکهن (۱۲۴) اِنِّي به‌دُنْیایی من لَكُمْ بوټان رَسُول په‌یامبه‌ریک ی

اٰمِیْن ئه‌مین و متمانه‌دار م (۱۲۵) فَاتَّقُوا بترسن و پارێزکاربن له اَللّٰه خودا وَاَطِيعُوا و گوێپایه‌ل بن بۆم (۱۲۶) وَمَا و-

اَسْأَلُكُمْ داوا(-نا) که‌م عَلَیْه له‌سه‌ری مِنْ (هیچ) اَجْر پاداشتی اِنْ - اَجْرِي پاداشتم له‌ سه‌ر که‌س (-نیه) اِلَّا جگه عَلٰی له‌سه‌ر

رَبِّ په‌روه‌دیگار و خاوه‌نی اَلْعٰلَمِیْنَ جیهانیان (۱۲۷) اَتَبْنُونَ ئایا بونیاد ده‌نێن بِكُلِّ له‌ هه‌موو رِیج شوێنیکي به‌رز

ءَايَةً شتی زۆر سه‌رنج پاکیش (نیشانه‌ی گه‌وره) تَعْبَثُونَ بیهووده یاریده‌که‌ن (۱۲۸) وَتَخَذُونَ و بوخۆتان داده‌نێن

مَصْنَع کۆشک و ته‌لار و کارگه‌ی جو‌راوجو‌ر لَعَلَّكُمْ به‌لکو تَخْلُدُونَ نه‌مرن و هه‌میشه‌ بمێنن (۱۲۹) وَاِذَا وئه‌گەر

بَطَشْتُمْ لِيَبْدَنَ بَطَشْتُمْ لِيَبْدَنَ جَبَّارِينَ زۆردارانە (۱۳۰) فَاتَّقُوا بترسن و پارێزکارین له الله خودا

وَأَطِيعُونَ و گوێڕایەڵی بکەن بۆم (۱۳۱) وَاتَّقُوا بترسن و پارێزکارین له الَّذِي ئهوهی أَمَدَّكُمْ بهدوای یهک پێیداوون بِمَا بهوهی

تَعْلَمُونَ ئێوه دهیزانن (۱۳۲) أَمَدَّكُمْ بهدوای یهک پێیداوون بِأَنْعَمَ مه‌بومالات وَبَيْنَ و منالی زۆر (۱۳۳)

وَجَنَّتْ و باخاتیك وَعِیُونَ و کانیاوی زۆر (۱۳۴) إِنِّي به‌دنیایی من أَخَافَ ئه‌ترسم عَلَيْكُمْ له‌سه‌رتان

عَذَابٍ عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌ی یَوْمَ رَوْثٍ عَظِيمٍ زۆر گه‌وره و مه‌زن (۱۳۵) قَالُوا گو‌تیان سَوَاءٌ وه‌ک یه‌ک وایه عَلَيْنَا لامان

أَوْعَظْتَ چ ئامۆزگاری بکه‌یت أَمْ يَان لَمْ تَكُنْ - مِّنْ له‌ الْوَعِظِينَ ئامۆزگاریکاران (-نه‌بویت) (۱۳۶) إِنَّ هَذَا ئه‌وه هه‌یچ نیه

إِلَّا جَگَه‌له‌ خُلِقَ سروشتی الْآوَلِينَ پێشینه‌کان ه‌ (۱۳۷) وَمَا وَ- نَحْنُ ئێمه‌ بِمُعَذِّبِينَ ئه‌شکه‌نجه و ئازاردراو (-نابین)

(۱۳۸) فَكَذَّبُوهُ جا به‌درۆیان دانا فَأَهْلَكْنَاهُمْ ئێتر له‌ناوما‌نبردن إِنَّ به‌راستی فِي له‌ ذَلِكَ ئه‌ویان دا (هه‌یه‌)

لَايَةً نِشانه‌یه‌کی زۆر گه‌وره و مه‌زن وَمَا وَ- كَان -- أَكْثَرُهُمْ زۆربه‌یان مُؤْمِنِينَ بڕوادر (-نه‌--بوون) (۱۳۹) وَإِنَّ و دُنیا به‌

رَبِّكَ په‌روه‌ردیگارت هُوَ هه‌رخۆی الْعَزِيزَ ئه‌وپه‌ری ده‌سه‌لاتداری بِالْأَدَه‌سْتِ (ناویکی خودای پیرۆزه‌)

الرَّحِيمَ ئه‌وپه‌ری به‌زه‌ی و به‌خشنده‌ یه‌ (۱۴۰) كَذَبْتَ - تُؤْمَد (قه‌ومی) ئه‌موود الْمُرْسَلِينَ تێردراو و په‌یامبه‌ره‌کانیان (-به‌درۆدانا)

(۱۴۱) إِذْ كَاتَى كه‌ قَالَ گو‌ی هُمُ پێیان أَخُوهُمْ براکه‌یان صَلَحَ (پێغه‌مبه‌ر) صالح

الْآتِقُونَ ئه‌ری له‌خودا ناترسن و پارێزکاری ناکه‌ن (۱۴۲) إِنِّي به‌دنیایی من لَكُمْ بۆتان رَسُولَ په‌یامبه‌رێک ی

أَمِينٌ ئه‌مین و متمانه‌دار م (۱۴۳) فَاتَّقُوا بترسن و پارێزکارین له‌ الله خودا وَأَطِيعُونَ و گوێڕایەڵی بکەن بۆم (۱۴۴)

وَمَا وَ-مِنْ- أَسْأَلُكُمْ داوا(-نا) که‌م عَلَيْهِ له‌سه‌ری مِنْ (هه‌یج) أَجْرٍ پاداشتی إِنَّ- أَجْرِي پاداشتم (-له‌سه‌ر که‌س نیه‌) إِلَّا جَگَه‌

عَلَى له‌سه‌ر رَبِّ په‌روه‌ردیگار و خاوه‌نی الْعَالَمِينَ جیهانیان (۱۴۵) أَتُرْکُونَ ئایا وازلێده‌هێنن فِي له‌ناو

مَا هَهُنَا ئه‌وه‌ی ئا لێره‌یه‌ ءَامِنِينَ به‌ ئارامی و بێ ترس (۱۴۶) فِي له‌ناو جَنَّتْ باخ و به‌هه‌شتانی وَعِیُونَ و چه‌نده‌ها کانیاو

(۱۴۷) وَزُرُوعٍ و بهرهمی جوړاو جوړ و نَخْلٍ و دارخورمای خاوهن طَلْعُهَا لَقَ و پوږي هَضِيمٌ شَوْرٍ و داکه وتوو (۱۴۸)

وَتَحْتُونَ و داده تاشن مِّنْ له الْجِبَالِ چیاکان یَوْتًا خانوو و مال ی فُرْهین ږیک و پښکی ده کهن بؤ شانازی (۱۴۹)

فَاتَّقُوا بترسن و پاریزکارین له الله خدا وَأَطِيعُونَ و گوډیا په ل بن بؤم (۱۵۰) وَلَا تُطِيعُوا و گوی مه دهنه أَمْرُ فرمان وکاری

الْمُسْرِفِينَ زیدده پوهان (۱۵۱) الَّذِينَ ته وانه ی یُفْسِدُونَ فساد و خراپه کاری ده کهن فِي له الْأَرْضِ زهوی

وَلَا يَصْلِحُونَ و چاکسازی ناکه (۱۵۲) قَالُوا گوډیان إِنَّمَا له راستیدا - أَنْتَ تَو مِن تهنه له الْمُسْحَرِينَ جادوولیکراوانی

(۱۵۳) مَا أَنْتَ تَو إِلَّا بَشَرٌ به شهر و مروفتیک مِثْلُنَا وهک ئیمه فَأَتِ ده بیته بَأَيَّةٍ ئایهت و موعجزه یهک إِنْ ته گهر

كُنْتَ تَو- مِّنْ له الصَّادِقِينَ راستگوکان (-بووی) (۱۵۴) قَالَ گوډی هَذِهِ ته وه نَاقَةٌ حوشتري هَا بؤ ویه

شَرِبَ خواردنه وهی (ثاو) وَلَكُمْ و بؤ ئیوه ش شَرِبَ خواردنه وهی (ثاو) یَوْمَ ږوځی مَعْلُومَ زانراوی دیاریکراو (۱۵۵)

وَلَا تَمْسُوْهَا و دهستی لیمه دهن بِسُوْمٍ به خراپه فَيَاْخُذْكُمْ ته وسا ده تانگریټ عَذَابِ عذاب و ته شکه نجه ی یَوْمَ ږوځی

عَظِيمٍ زور گه وره و مه زن (۱۵۶) فَعَقَرُوْهَا ته وه بوو سه ریانبری فَأَصْبَحُوا ئیتر بؤ به یانی نَدِمِينَ په شیمان بوون (۱۵۷)

فَاْخُذْهُمْ جا ږاپیچیکردن الْعَذَابِ عذاب و ته شکه نجه إِنْ به دلنیایي فِي له ، له ناو ذَلِكْ ته ویان

لَايَةً به راستی نیشانه یه کی زور گه وره و مه زن وَمَا ته وهی کَانَ بوو أَكْثَرُهُمْ زور به یان مُؤْمِنِينَ مُؤْمِنِينَ (۱۵۸)

وَإِنَّ و به دلنیایي رَبَّكَ په روه دیگارت هُوَ هره خو ی الْعَزِيزُ ته وپه ږی ده سه لاتداری بالاده ست (ناو ځی خودای ږیروژه)

الرَّحِيمِ ته وپه ږیبه به زه یی و به خشنده (۱۵۹) كَذَّبَتْ به درؤی داناو بروای پښنه هیتا قَوْمَ قهومی لُوطٍ (پیغه مبه ر) لوط

الْمُرْسَلِينَ نیردراو و په یامبه ره کان (۱۶۰) إِذْ كه قَالَ گوډی لَهُمْ بویان أَخُوهُمْ براکه یان لُوطٍ (پیغه مبه ر) لوط

الْآتِقُونَ ته ری له خودا ناترسن و پاریزکاری ناکه (۱۶۱) إِنِّي به دلنیایي من لَكُمْ بؤتان رَسُولٍ په یامبه ریك

أَمِينٌ ئه مین و متمانه دار (۱۶۲) فَاتَّقُوا بترسن و پاریزکارین له الله خدا وَأَطِيعُونَ و گوډیا په ل بن بؤم (۱۶۳) وَمَا و ما

أَسْأَلُكُمْ دَاوَا (نا) كهَم عَلَيْهِ بهسهری ، لهسهری مِنْ له أَجْرٍ پاداشتی إِنَّ - أَجْرِي پاداشتم (-لهسهر كهس نيه) إِلَّا ئيللا

عَلَى لهسهر رَبّ پەروەردیگار و خاوەنی الْعَالَمِينَ جیهانیان (١٦٤) أَتَأْتُونَ ثَايَا دینەلای الدُّكْرَانَ نیرینهکان مِنْ له

الْعَالَمِينَ جیهانیان (١٦٥) وَتَذَرُونَ و وازدینن مَا تهوهی خَلَقَ بهدیھیناوه و دروستیکردوه لَكُمْ بۆتان رَبُّكُمْ پەروەردیگارتان

مِنْ له أَزْوَاجِكُمْ هاوسەرانتان بَلْ بهلکو أَنْتُمْ ئیوه قَوْمٌ قەومیک عَادُونَ دەستدریژیکارن (١٦٦) قَالُوا گوئیان

لَئِنْ بهدنیایی ئەگەر لَمْ - تَنْتَه كۆتایی پی(-نه) هیئی یَلُوطُ ئه ی لوط لَتَكُونَنَّ بهدنیایی تۆ- مِنْ له الْمُخْرَجِينَ دهركراوانی

(١٦٧) قَالَ گوئی إِنِّي بهدنیایی مِنْ لِعَمَلِكُمْ بۆ کاری ئیوه مِنْ له الْقَالِينَ ناحەزانم (١٦٨) رَبّ پەروەردیگار و خاوەنی

نَجْنِي پزگارم بکه وَأَهْلِي لهگەڵ كهس و كارم مِمَّا لهوهی يَعْمَلُونَ تهوهی دهكهن (١٦٩) فَنَجِّنْهُ ئیتر پزگارمانكرد

وَأَهْلَهُوْ لهگەڵ كهس و كارەكهی أَجْمَعِينَ گشتیان (١٧٠) إِلَّا جگهله عَجُوزًا پیرژنیك فِي له الْغَابِرِينَ بهجیماوان (١٧١)

ثُمَّ پاشان دَمَرْنَا وێرانمانكرد الْآخِرِينَ ئەوانیتر (١٧٢) وَأَمْطَرْنَا دامانباراند عَلَيْهِم بهسەریاندا مَطَرًا جوړه بارینیك

فَسَاءَ جا چەند خراپ بوو مَطَرٌ دابارینی الْمُنْذِرِينَ ترسینراوان و بیدارکراوان (١٧٣) إِنَّ بهدنیایی فِي له ، لهناو ذَلِكَ تهویان

لَايَةً بهراستی نیشانهیهکی زۆر گهوره و مهزن وَمَا تهوهی كَانَ بوو أَكْثَرُهُمْ زۆربهیان مُؤْمِنِينَ مُؤْمِنِينَ (١٧٤)

وَأَنَّ و بهدنیایی رَبَّكَ پەروەردیگارت هُوَ هەرخۆی الْعَزِيزُ تهوپەری دەسەلاتداری بالادەست (ناوێکی خودای پیروژه)

الرَّحِيمِ تهوپەریبه بهزهیی و بهخشنده (١٧٥) كَذَّبَ بهدرۆی داناو برۆای پینەھیئا أَصْحَابُ خەلکی لَيْكَةً ئهییكه

الْمُرْسَلِينَ نێردراو و پهيامبهرهكان يان (١٧٦) إِذْ كه قَالَ گوئی لَّهُمْ پێیان شُعَيْبٌ شوعەيب (پنڤه‌مبه‌ر)

الَّذِينَ تَتَّقُونَ ئه‌ری له‌خودا ناترسن و پارێزکاری ناکەن (١٧٧) إِنِّي بهدنیایی مِنْ لَكُمْ بۆتان رَسُولٌ په‌يامبه‌ریك

أَمِينٌ ئەمین و متمانه‌دار (١٧٨) فَاتَّقُوا بترسن و پارێزکارین له اللَّهِ خودا وَأَطِيعُوا و گوێڕایه‌ڵ بن بۆم (١٧٩) وَمَا و ما

أَسْأَلُكُمْ دَاوَا (نا) كهَم عَلَيْهِ بهسهری ، لهسهری مِنْ له أَجْرٍ پاداشتی إِنَّ - أَجْرِي پاداشتم (-لهسهر كهس نيه) إِلَّا الا

عَلَىٰ لَهُ سَهْرٌ رَبِّ پەروەردیگار و خواوەنی الْعَالَمِينَ جیهانیان (۱۸۰) أَوْفُوا مافی تەواوبدەن ه الْكَيْلَ کیش و پێوانە

وَلَا تَكُونُوا و - مِنْ لَهُ الْمُخْسِرِينَ زەرەر لێدەرەن (-مەبن) (۱۸۱) وَزِنُوا و بکێشن و بپێون بِالْقِسْطَاس به میزان و پێوانە

الْمُسْتَقِيم پاست و دروست (۱۸۲) وَلَا تَجْسُوا و بێ بەها مەکەن بۆ النَّاس خەلک أَشْيَاءَهُمْ شتەکانیان

وَلَا تَعْنُوا و بلامەکەنەو (خرابە) فِي لَهُ ، لَهَاو الْأَرْض زەوی مُفْسِدِينَ خرابەکار و تیکدەرەن (۱۸۳)

وَاتَّقُوا بترسن و پارێزکاربن لَهُ الَّذِي ئەوێ خَلَقَكُمْ ئێوێ دروستکردووە وَالْجِبَلِ و کۆمەڵانی خەلک و ئوممەتانی الْأَوَّلِينَ پێشینەکان ه

(۱۸۴) قَالُوا گوتیان إِنَّمَا لَهُ رَاسْتِيدَا - أَنْتَ تَو مِنْ (-هەر) لَهُ الْمُسْحِرِينَ جادوولیکراوانی (۱۸۵) وَمَا و -

أَنْتَ تَو (-شتی نی) إِلَّا جگە لە بَشَرٍ بەشەر و مەرووفیک مِثْلَنَا وەک ئێمە وَإِنْ و بەدنیایی نَطْنُكَ گومان لەتۆدەکەین که تۆ

لَمِنْ يَهْكِيك بێت لە الْكَذِبِينَ درۆزنەکان (۱۸۶) فَاسْقِط دەی بکەوێنە عَلَيْنَا بەسەرماندا كِسْفًا پارچە پارچە مِنْ لَهُ

السَّمَاء ئاسمان إِنْ ئەگەر كُنْتَ تَو- مِنْ لَهُ الصَّادِقِينَ راستگۆکان (-بووی) (۱۸۷) قَالَ گوێ رَبِّي پەروەردیگارم

أَعْلَم زانتر و ئاگادارتره بِمَا بەوێ تَعْمَلُونَ ئێو دەیکەن (۱۸۸) فَكَذَّبُوهُ جا بەدرۆیاندا فَاخَذَهُمْ ئێتر راپێچیکردن

عَذَاب عەزاب و ئەشکەنجە ی یَوْمَ رَوْزَى الظَّلَّة سێبەر و هەورە که إِنَّهُ بەدنیایی ئەو کَانَ - عَذَاب عەزاب و ئەشکەنجە ی

يَوْمَ رَوْزَى عَظِيم زۆر گەورە و مەزن (-بوو) (۱۸۹) إِنَّ بەدنیایی فِي هەیه لە ذَلِكَ ئەویان دا

لَايَةً بەراستی نیشانیەکی زۆر گەورە و مەزن وَمَا و- كَانَ -- أَكْثَرُهُمْ زۆربەیان مُؤْمِنِينَ برۆدار (-نە--بوون) (۱۹۰)

وَإِنَّ و بەدنیایی رَبِّكَ پەروەردیگارت هُوَ هەر خۆی الْعَزِيز ئەوپەری دەسەلاتداری بالادەستی (ناویکی خودای پیرۆزە)

الرَّحِيم ئەوپەریبە بەزەیی و بەخشندە یه (۱۹۱) وَإِنَّهُ و بەدنیایی ئەو لَتَنْزِيل هەر دابەزێراوی رَبِّ پەروەردیگار و خواوەنی

الْعَالَمِينَ جیهانیان ه (۱۹۲) نَزَلَ - بِهِ ئەوێ (-دابەزاندوو) الرُّوح ئەو پۆحەي الْأَمِين متمانەپێکراوە (جبرائیل) (۱۹۳)

عَلَىٰ بۆ سەر قَلْبِكَ دلی تۆ لَتَكُونَ تا - مِنْ لَهُ الْمُنْذِرِينَ بیدارکەرەو و ترسێنەرەن (-بییت) (۱۹۴) يَلْسَانٍ بەزمانیکی

عَرَبِيّ عَرَبِيّ مَبِين رَوون و ديار (١٩٥) وَأَنَّهُ و بهدڼيايې (باسی) ټهو لَفِي هه ر له زُبُر كَيِّبه كاني الْأَوَّلِينَ پېشینه كان ه

(١٩٦) أَوْ ثَايا لَمْ يَكُنْ - هُم بۆيان (-نه بۆته)؟ ءَايَةُ نيشانه و بهلگه يه كي گه وره أَن كه يَعْلَمُهُ بيزاني عَلِمُوا زاناکاني

بَنِي بۆله و هؤزی إِسْرَءِيل پڼغه مبه ر يه عقووب (واته زاناکاني جوله كه كان) (١٩٧) وَلَوْ وڼه گهر نَزَلَهُ دامانبه زانند بوايه

عَلَى له سهر بَعْض هه ندی الْأَعْجَمِينَ ناعه رهب (١٩٨) فَقَرَأَهُ جابيوخو ټيند بایه وه عَلِيم به سه رياندا مَا - كَانُوا -- يِه يي

مُؤْمِنِينَ بپرواهين (-نه--ده بوون) (١٩٩) كَذَلِكَ ثاوا سَلَكَهُ خستوومانته فِي ناو قُلُوب دلها كاني الْمَجْرِمِينَ سته مكاره كان

(٢٠٠) لَا يُؤْمِنُونَ بپروا ناهين يِه يي حَتَّى تاكو يَرَوْا ده بينن الْعَذَاب ټهو عه زاب و ټه شكه نجه ي الْأَلِيم زور به نازار ه

(٢٠١) فَيَأْتِيَهُمْ جا بۆيان بَيِّت بَعَثَ له پړيكا وَهُمْ و ټه وان لَا يَشْعُرُونَ هه ستي پڼنه كه ن (٢٠٢) فَيَقُولُوا جا ټه وان بَلَيْن

هَلْ ثَايا نَحْنُ نَيِّمه مُنْظَرُونَ دواخواوي مؤلته پڼدراوين (٢٠٣) أَفَبِعَذَابِنَا ثَايا له عه زاب و ټه شكه نجه دانى نَيِّمه

يَسْتَعْجِلُونَ په له ده كه ن (٢٠٤) أَفَرَأَيْتَ ثَايا بينيوته إِنْ ټه گهر مَتَّعْنَاهُمْ ټه وانمان رايانبو ټړاند سِنِينَ سالانيك (٢٠٥)

ثُمَّ پاشان جَاءَهُمْ بۆيان هات مَا ټه وهى كَانُوا ټه وهان پيشان يُوعَدُونَ به ټينيان پڼده درا (٢٠٦) مَا چى

أَغْنَى سودى گه يانند عَنْهُمْ پڼيان مَا ټه وهى كَانُوا پيشان يَمْتَعُونَ رابو ټرينيان پڼده كرا (٢٠٧) وَمَا و -

أَهْلَكْنَا له ناومان (-نه) برد مِنْ (هيچ) قَرْيَةٍ شار ودييه كي نيشته جى بوون إِلَّا ټيلا هَا لَوِيان هه يه

مُنْذِرُونَ بڼداركه ره وه و ترسینه رانيك (٢٠٨) ذِكْرَى بيرخه ره وه يه وَمَا و - كُنَّا نَيِّمه -- ظَلِيلِينَ سته مكار و زالم (-نه--بووين)

(٢٠٩) وَمَا و - تَنَزَّلَتْ دای (-نه) به زاندووه يِه ټه وه الشَّيْطَانِ شهيطانه كان (٢١٠) وَمَا و - يَنْبَغِي (-نا) گونجى

هُمْ بۆيان وَمَا و - يَسْتَطِيعُونَ (-ناش) توانن (٢١١) إِنَّهُمْ به دڼيايې ټه وان عَنْ له أَلَسَمَعَ بيستن لَمَعَزُولُونَ هه ر جياكراوه ن

(٢١٢) فَلَا تَدْعُ جا بانگ مه كه و مه په رسته مَعَ له گهلَ اللَّهُ خودا إِلَها په ستر او ټيكي يْ ءَاخِر ديكه فَتَكُون نه خواسته -

مِنْ له الْمُعَذِّبِينَ عه زاب و ټه شكه نجه دراوان (-بيت) (٢١٣) وَأَنْذِرْ و بترسینه و وريابكه وه عَشِيرَتَكَ هؤزه كه ت

الْأَقْرَبِينَ نَزِيكَ نَزِيكَهَ كَان (٢١٤) وَأَخْفِضْ وَ - جَنَاحَكَ بَالَتْ (-نَزَمَ بَكَهَوَه) لِمَنْ بُوْئَهَوَهى أَتَّبَعَكَ دَوَات كَهَوَتُووه مِنْ لَه

الْمُؤْمِنِينَ بِرِوَادَارَهَ كَان (٢١٥) فَإِنْ جَا ئَهْ گَهَر عَصَوَكَ گَوِئِرَایَه لَیَان نَه كَرْد بُوْت فَقُلْ ئَهَوَه بَلَى إِنِّي دَلَنیَابِن مِنْ بَرِيَّةٍ پَاكَانَه كَارَم

مِمَّا لَهَوَهى تَعْمَلُونَ ئِیَوَه دَه یَكَهَن (٢١٦) وَتَوَكَّلْ وَ پِشْت بَه سَتَه وَ تَهَوَه كَكُول بَكَه عَلَى لَه سَهَر الْعَزِيزَ خَوْدَاى تَهَوَاو بَالَدَه سَت

الرَّحِيمِ ئَهَوَه پَرِی بَه خَشَنده (نَاوِیَكِی پِرُوزِی خَوْدَایه) (٢١٧) الَّذِي ئَهَوَهى يَرْكَ تَو دَه بِنِیْت حِينَ ئَهَوَكَتَهى تَقُوم تَو دَه وَهَسْتِی

(٢١٨) وَتَقَبَّلْ وَهَر گِیْرَان وَ هَه لَسَان وَ دَانِیْشْتَنْتَ فِي لَه نَاوِ السَّجْدِیْنَ سَوْرْدَه بَه رَان (٢١٩) إِنَّهُرْ بَه دَلَنیَاپِی ئَهَوَ هُوَ خَوِی

السَّمِيعِ تَهَوَاو بَیْسَهَر (نَاوِیَكِی پِرُوزِی خَوْدَایه) الْعَلِیْمِ تَهَوَاو زَانَا وَ نَاگَادَارَه (نَاوِیَكِی پِرُوزِی خَوْدَایه) (٢٢٠) هَلْ ئَايَا

أُنْسِكُمْ هَهَوَالِی رَاسْت وَ دُرُوسْتَان پِیْدهَم عَلَى لَه سَهَر مَنْ كَى تَنْزَلَ دَادَه بَه زِی الشَّيْطَانِ شَه یَطَانَه كَان (٢٢١) تَنْزَلَ دَادَه بَه زِی

عَلَى لَه سَهَر كُلُّ هَه مَوُو أَفَّاكَ زَوْر دُرُوه هَلَبَه سَتِیَكِی أَثِیْمَ زَوْر تَاوَانَكَارَ (٢٢٢) يُلْقُونَ - السَّمْعِ بَیْسْتَن وَ گَوِی (-هَه لَدَه خَهَن)

وَأَكْثَرُهُمْ وَ زَوْرَبَه یَان كَذِبُونَ دُرُوزَن (٢٢٣) وَالشُّعْرَاءَ وَ شَاعِرَه كَان يَتَّبِعُهُمْ دَوَايَانْدَه كَهَوَن الْغَاوُونَ گَوْمَرَایه كَان

(٢٢٤) أَلَمْ تَرَ نَهْت بَیْنِیَوَه أَنَّهُمْ بَه دَلَنیَاپِی ئَهَوَان فِي لَه كُلُّ هَه مَوُو وَادِ دَوْلِیَك (وَبَوَارِیَك)

يَهْیَمُونَ بَه نَاو دَه كَهَوَن (وَقَسَه ی بَیْ بَنَه مَا دَه كَهَن) (٢٢٥) وَأَنَّهُمْ وَ بَه دَلَنیَاپِی ئَهَوَان يَقُولُونَ دَه دَوِیْن وَ دَه لَیْن

مَا لَا يَفْعَلُونَ ئَهَوَهى نَاپَكَهَن (٢٢٦) إِلَّا جَغَلَه الَّذِينَ ئَهَوَ (كَهَس) اَنَهى ءَامَنُوا بِرَوَايَان هَیْنَا وَه وَعَمِلُوا وَ كَرْدُووَايَانَه

الصَّلَاحُتْ كَارُو كَرْدَه وَه چَاكَه كَان وَذَكُرُوا وَ یَا دِیَان كَرْدِیْتَه وَه اللَّهُ خَوْدَا كَثِیْرَا زَوْر

وَأَتَّصَرُوا وَ خَوِیَان سَهَر كَه وَ تَوُوْن وَ تَوَلَه یَان كَرْدُوْتَه وَه مِنْ لَه بَعْدَ پَاش مَا ظَلِمُوا ئَهَوَهى سَتَه مِیَان لَیْكَارَه وَ سَعِیْلَمْ وَ- الَّذِينَ ئَهَوَانَهى

ظَلَمُوا زَوْلَمْ وَ سَتَه مِیَان كَرْدَه (-لَه وَهَوَلا دَه زَانَن) أَيْ جَ مُنْقَلَبَ وَهَر گِیْرَانِیَك (سَهَر ئَه نَجَامِیَك) يَنْقَلِبُونَ وَهَرْدَه گَه رَیْن (٢٢٧)

© رمضان ١٤٤٥